

Letos na konci března jsme se opět sešli s dětmi z České školy bez hranic, abychom společně strávili noc s českými pohádkami. Tentokrát v naší knihovně ožily knížky Jiřího Trnky, a tak se nad Londýnem nesly příběhy čtveřice kluků z tajemné zahrady.

Stejně jako loni se naše Noc s Andersenem konala v Českém centru v samém středu Londýna. Začali jsme promítáním Trnkovy Zahrady a dostali jsme chuť na nějaké takové skryté a nikým neobjevené místo společně vyrazit. Jak by to tam asi vypadalo? Koho bychom tam potkali? A tak jsme dětem rozdali listy papíru, kde byly uprostřed jen staré zrezivělé dveře, a děti měly za úkol si tu svou zahradu nakreslit.

Potom nás čekalo čtení z knížky Český rok, kterou sestavila dcera Jiřího Trnky a která obsahuje krásné Trnkovy ilustrace. Jenže k poslušání pohádek je zapotřebí mít dobrý sluch. A kdo má velké uši, ten lépe slyší! Děti si proto nejdříve vystříhly z papíru pořádné uši, které si nasadily na ty vlastní, aby pořádně slyšely a aby jim nic neuteklo. A abychom si také zapamatovali, jak pan Trnka vypadal, vyrobili jsme si jeho podobiznu z papírového talířku a dolepili jsme mu pořádného kníra.

A pak už se setmělo a nastal čas na další pohádku tentokrát o broučcích z chaloupky pod jalovcem. Po pohádce už nás čekala poslední aktivita, výroba lucerniček, skoro takových, jako měli broučci. Těmi jsme si pak posvětili na čištění zubů a na naši cestu do spacáků. A pod polštář každý dostal jedno světýlko, to abychom se v noci nebáli. Ale děti se nebály, nebo jen trochu, asi tak jako kluci ze Zahrady. Ale to už se nám to nějak plete dohromady, protože na nás jde spaní... Dobrou noc, kluci, dobrou noc, holky!